

Hjemme hos Bækkenbruddet var han spændt. Der var netop kommet et bud med en besked om, at den taktløse duo ville mødes med ham hurtigst muligt, men buddet ville ikke gå igen, så det var nok et rigtigt bud og ikke et spøgelse...

"Hvordan skal jeg dog slippe af med buddet, så jeg kan komme af sted for at møde mine nye venner", tænkte Bækkenbruddet, men på den anden side fortalte beskeden ikke noget om, hvor de skulle mødes. "Den taktløse duo og nok en beskeden duo, siden de ikke skriver hvor vi skal mødes", tænkte han, og ringede til en ven for at få hjælp.

"Hej, Jeg sidder her med et bud, der er kommet med en besked til mig, og jeg kan ikke slippe af med ham. Har du et bud på, hvordan jeg kan slippe af med ham?". "Prøv at spille for ham. Det hjælper på alle os andre", svarede venen. "God idé", tænkte Bækkenbruddet og gik fluks ud i køkkenet og hentede nogle grydelåg og begyndte at klapre dem sammen. Snart efter begyndte overboen og underboen at "spille med".

"Hør, hvor de nyder det", sagde Bækkenbruddet til buddet, "det er næsten som om, at de koger over af glæde...", men buddet rørte sig næsten ikke ud af flækken. Alligevel rykkede buddet sig langsomt over imod barskabet.

"Pas nu på, at du ikke slår dig på flasken", sagde Bækkenbruddet til buddet og klaprede lystigt videre med grydelågene.

"ØV dig nu", sagde Bækkenbruddet til sig selv, mens buddet tænkte "ØV! ØV! og atter ØV!"

Pludselig kom Bækkenbruddet i tanke om, at buddet måske vidste, hvor han skulle mødes med den taktløse duo, og stoppede med at klapre. Det gjorde overboen og underboen også.

"Ved du, hvor jeg skal hen?", spurgte Bækkenbruddet buddet, og buddet viste med fagter, at han blot skulle gå med. "Jeg håber, det er et bybud", tænkte Bækkenbruddet, "for jeg er ikke så godt kendt på landet... faktisk er jeg slet ikke berømt...", og gik med.

De gik og gik og gik, og spændingen steg med mange volt for Bækkenbruddet. "Nu tror jeg, at vi snart er dér", tænkte Bækkenbruddet, for han kunne høre noget, der mindede om den musik, han havde hørt sidst. Det viste sig dog at være falsk alarm, for lyden kom fra nogle *håndværkere*, der arbejdede ihærdigt hos en *bager* med at banke gulvet op.

Håndværkerne brød sig ikke om, at Bækkenbruddet var begyndt at spille med, og kastede nogle gamle horn efter ham, så de skyndte sig videre, for det brød de sig ikke om...

Endelig nærmede de sig mødestedet, og Bækkenbruddet var helt elektrisk af spænding og begyndte at forsøge at klapre elektrisk bogie, selvom det ikke gik så godt. Det var tæt på, at der blev kortslutning med gnister, når grydelågene klaprende mødtes i ujævn takt.

Og så mødtes de! Glæden var stor hos alle tre, der uden nærmere diskussion fandt deres slogan: Kom og hør den fantastiske trio – du kan altid klare i morgen med en frisk lille Treo.

Og hvad sidenhen skete, henhører til et sjette afsnit.